

انقلاب، روستا را از حاشیه به متن آورد

انقلاب، معجزه خود را در تغییر رویکرد ها به منصف ظهور رساند. این چیزی است که از همان روز اول پیروزی به چشم آمد. موفقیت ها را اگر در گذر زمان و با متر و معیار باید سنجید، رویکرد رami شود همان اول فهم کرد. تأکید من بر روز اول این است که دقیقاً همان روز اول، بُردارها تغییر مسیر دادند. بین بیست و یکم و بیست و دوم بهمن، یک شب فاصله بود اما در عمل با مسیر نویی که باز شد روستا و کشاورز که تا ۲۱ بهمن، حاشیه نشین حسرت کشیده امکانات وطن بودند، از ۲۲ بهمن، در متن توجهات و برنامه ها، جایگاه سالیسته احترامی یافتند. نیروهای انقلاب، به دور از بروکراسی اداری و گرفتاری در قید و بند حکم و حق مأموریت و... به میدان می آمدند و کار را به سوی بهتر شدن سامان می دادند. روستای ما تا آن روز سازندگی را و مهربانی را به خود ندیده بود. جوانان که از شهر به یاری روستا می آمدند، دیوارهای خسته را هم انگار جانی تازه می بخشید، درختان که جای خود داشتند. آدم ها که حالشان از آب و درخت هم بهتر شده بود. همان ماه های اول، بهینه سازی قنات ها و اصلاح استخر و مسیر آب، انجام می شد. روستای ما سه قنات و مزارع وابسته داشت که یک به یک آباد شدند. حاصل کار هم، همان سال اول در خرمن کردن محصولات به چشم می آمد. لبخند رضایت قاب شده بر لبان خسته، امید در افزایش راروایت می کرد. محرومیت زدایی، و وجه همت نظام برخاسته از انقلاب، فراموش شده ترین افراد را در دوردست ها، زیر چتر می آورد. کارگزاران حکومتی هم که می آمدند، انگار قاصد مهر بودند. دیگر از بتختر دولتی ها خبری نبود. «امنیه» هراس نمی آورد که امنیت روانی مردم، قربانی حضورش شود. آرامش روانی رهبن هر قدمی بود که برمی داشت. حال مردم ما هر روز بهتر می شد. لوله کشی آب بهداشتی، حتی شده از دیار دور، سال های بعد هم برق کشی و گاز کشی و تلفن کشی و فیبر نوری و جاده آسفالت و... نشان از عادلانه تر شدن توزیع امکانات ملی داشت. الان هم در همان روستا با وجود طولانی شدن خنک سالی، با حمایت نظام برآمده از انقلاب، وضعیت زندگی مردم با شهر فاصله ای ندارد. در خانه که بسته شود، معلوم نمی کند در روستا هستی یا شهر. تأکید می کنم بر اینکه رویکرد ها اصلاح شد. همین برای تعریف و تبیین نگاه انقلاب کافی است. اگر تفرقه و هوس تجزیه و جنگ و تحریم و ندانم کاری برخی مسئولان و رقابت های فرساینده جناحی نبود، قطعاً به لحاظ عملکرد و کارنامه کردن فعالیت ها، صد برابر پیش تر می رفتیم. اما سختی شرایط و قصورها و تقصیر ها را می دانیم و امیدواریم بعد از این هر روز ایران و ایرانی بهتر از دیروز شود. این شدنی است اگر توان ها و ظرفیت ها هم افزا شود.

آسیب های وام ازدواج؛ از عقد صوری تا کودک همسری

مهرآ معاون امور جوانان وزارت ورزش و جوانان با اشاره به برخی آسیب های وام ازدواج بیان کرد: شکل فعلی وام ازدواج را قطعاً مطلوب نمی بینم و باید به نحو مطلوب تغییر کند. در جاهای مختلف گاه اتفاق می افتد که دختر دوازده سیزده ساله به شکل صوری ازدواج می کند یا کودک همسری اتفاق می افتد، فقط برای اینکه بتوانند وام بگیرند. علیرضا رحیمی درباره مبلغ وام ازدواج در لایحه بودجه گفت: مجلس و کمیسیون فرهنگی در این زمینه نقش تعیین کننده دارند. به نظر من، کمک مستقیم به شکل وام ازدواج با وجود اینکه قانون است، مطلوب نیست. به جای آن باید به جوانان شغل بدهیم، به جایی برسیم که بگوییم هر کسی که ازدواج می کند، شغلش را ما ایجاد می کنیم. وی افزود: درباره مسکن هم همین است؛ باید به جایی برسیم که به جوانان به جای وام به شرط ازدواج، مسکن بدهیم. این ۳۰۰ میلیونی که به دو نفر می دهیم، در مجموع می شود ۶۰۰ میلیون تومان که با یک کمک دولتی می توانیم بگوییم هر که ازدواج کرد، به او مسکن می دهیم.

کتاب های آموزش زبان خارجی، بومی سازی می شود

ایرنا | رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی و مشارکت های مردمی با بیان اینکه بومی سازی کتاب های آموزش زبان در دستور کار است، گفت: تلاش برای رفع انحصار یک زبان خاص و کاهش تداخل فرهنگی انجام می شود. احمد محمودزاده در نشست خبری نخستین رویداد ملی آموزش زبان های خارجی اظهار کرد: در این رویداد، تدوین الگوی بومی زبان خارجی مدنظر است و هدف این است که برنامه های درسی متناسب با فرهنگ و تاریخ تمدن ایران، طراحی و آگاهی بین فرهنگی با هدف افزایش توانمندی معلمان با توجه به سیستم آموزشی ایران انجام شود. او ادامه داد: نیازمند ابتکار عمل هستیم تا بتوانیم کار ابتدایی انجام دهیم و آثار سوء آموزش زبان های خارجی کاهش یابد.

آغاز خانه تکانی باغ وحش ها

ایستنا | رئیس سازمان حفاظت محیط زیست با تأکید بر وضعیت نامطلوب برخی باغ وحش ها، دریافت زمین از اراضی ملی به بهانه ایجاد پارک وحش را دستاویزی برای انتفاع بیشتر سوداگران این حوزه دانسته و گفته است: خانه تکانی و ممنوعیت صدور مجوز «جدید» باغ های وحش، اعم از پارک وحش، باغ وحش و باغ پرندگان از هفته گذشته، می تواند نقطه شروعی برای سامان دهی همه واحدهایی باشد که از مکان زیست کیفی برای گونه های حیات وحش صرفاً به ایجاد میله ها، فنس ها یا موانعی برای نگهداری در اسارت بسنده کرده اند. شینا انصاری تأکید کرده است که تلاش و انتظار سازمان حفاظت محیط زیست، استاندارد سازی مراکز نگهداری از حیات وحش و مشارکت کیفی آن ها در حفاظت از گونه هاست؛ به نحوی که با استاندارد سازی و اقدامات علمی، پژوهشی و آموزشی، حلقه ای از زنجیره حفاظت از گونه ها باشند نه آنکه با فعالیت غیرعلمی و صرفاً نمایشی از یک طرف و دامن زدن به تجارت غیرقانونی حیات وحش از طرف دیگر، مسیر انقراض گونه ها را هموار کنند.

ایستنا | مدیرکل دفتر آموزش های فنی و حرفه ای و کار دانش وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه به طور میانگین در سال های مختلف، بین ۵ تا ۷ درصد دانش آموزان پایه نهم به دهم نمی آیند، گفت: برنامه ریزی شده است برای آموزش رشته های نهصد ساعته در هنرستان ها با یک سال کمتر یا کاهش ساعت تدریس و ساعت برنامه هفتگی کمتر، بچه ها جذب رشته ها شوند و در مدرسه بمانند. عباس بیات با بیان اینکه یکی از دلایلی که دانش آموزان به مدرسه نمی آیند اشتغالشان است، افزود: در آیین نامه تقویم مهارت آموزی، یکی از بحث های دیده شده، این است که اگر دانش آموزی در بیرون از فضای مدرسه در حال کار است، تجارب شغلی اش ارزیابی شود؛ چون یکی از مسیرهایی است که کمک می کند بچه ها به مسیر مدرسه برگردند؛ یعنی در آیین نامه تقویت و توسعه، از شورای عالی آموزش و پرورش خواسته شده است تجارب بیرون دانش آموزان را به این آیین نامه ارزشیابی، تزریق کند.

چند جرعه خدمت

روایتی از ۴۶ سال جهاد آبرسانی به مردم مشهد

صرف مُسرفانه، متهم ردیف اول

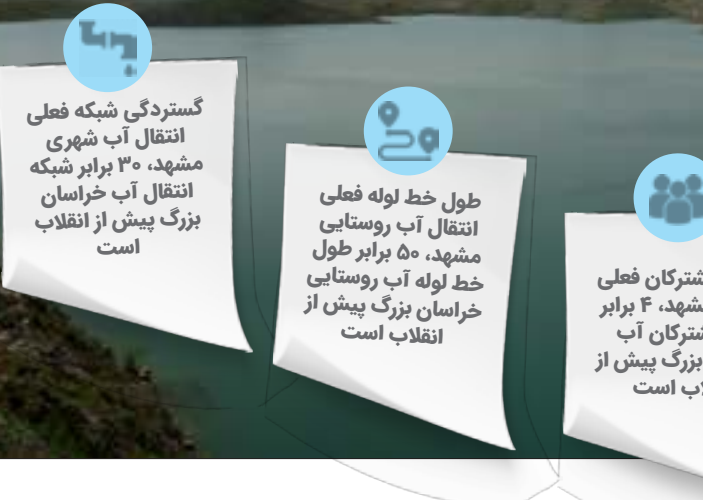
روایت این پیشرفت هاشیرین است. آب برای همه ما مهم است و شاید یک تعریف مشترک از «روز بد» برای خیلی از ما، آن روزی است که آب خانه هایمان به دلیل تعمیر خط لوله یا بروز یک حادثه قطع می شود. با این حال، حتی اگر از همه این پیشرفت ها باخبر باشیم، شاید باز هم ابعاد پیدا و پنهان بحران آب و خشک سالی دهه های اخیر کاملاً رایتلخ کند. منطقی است این سؤال مطرح شود که اگر پیشرفت کرده ایم و وضع زیرساخت هایمان خوب است، پس چرا این قدر مشکل تأمین آب شرب داریم و هر تابستان، تن و بد نمانم می لرزد که مبادا کار به سهمیه بندی بکشد. این سؤال را که از حسین امامی، مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب خراسان رضوی، می پرسیم، او تأکید می کند که گستردگی شبکه توزیع فقط یک جنبه از مسئله است و باید در کنار آن، فرهنگ مصرف بهینه نیز در بین مشترکان نهادینه شود.

او می افزاید: باید به این موضوع منصفانه نگاه کرد، چرا؟ چون وضع استان ما با سایر نقاط کشور فرق دارد. شما ببینید مثلاً امروزه میانگین کشوری وابستگی آب شهری به سدها حدود ۵۰ درصد است؛ در حالی که الان وابستگی آب مشهد به سدهای منبع به ۲۴ درصد رسیده و مابقی از محل چاه ها و ذخایر زیرزمینی تأمین می شود. حدود ۱۲ درصد از شبکه انتقال آب مشهد امروزه فقط همین ۷۰۰ کیلومتر لوله ای است که آب ۱۰۷ حلقه چاه را به ۲۳ هزار مترمکعب فضای مخزنی منتقل می کند تا به مصرف برسد.

می بینید چه زیرساخت و سرمایه ای درگیر این ماجراست؟ امامی ادامه می دهد: اگر می گوئیم میزان استحصال آب شرب برای مشهد امروزه به ۹ هزار و ۱۰۰ لیتر بر ثانیه کاهش یافته، نه این است که مثلاً توان ما کمتر شده، بلکه یعنی منابع قابل برداشت محدود شده اند. اینجاست که زنگ خطر به صدا درمی آید. اگر گفته می شود که دبی مورد نیاز آب مشهد حدود ۱۲ هزار لیتر بر ثانیه است، متصدیق می کنیم که نه برای این مقدار، بلکه برای دوبرابر این حجم نیز زیرساخت انتقال داریم؛ اما اینکه این مقدار آب در دسترس نیست، به خاطر مصرف بی رویه ای است که سدهای ما را یکی پس از دیگری از سرویس خارج می کند.

روایت مدیرعامل آبفای استان از مشکلات، شرح منصفانه گرفتاری هایی است که شاید کلید حل آن ها بیش از مسئولان در دست مردم باشد. دانستن این حقیقت که از ابتدای امسال تاکنون بیش از ۱۱ هزار انشعاب غیرمجاز فقط در شهرستان مشهد کشف و قطع شده، ثابت می کند که به طور متوسط، روزانه ۳۴ انشعاب غیرمجاز در مشهد شکل گرفته و به یقین، این عدد بخش کوچکی از کل انشعابات غیرمجاز است. در این شرایط، کاهش بارندگی، گرم شدن هوا و ده ها عامل دیگر اگر به عنوان دلایل منطقی کم آبی ذکر شوند، بازهم گویای حقیقت نیستند و باید انگشت ها را به سمت مصرف بهینه نشانه گرفت.

نگاهی به آمارهای آبی در شهرستان مشهد

بحران آب، واژه ای است که بدون شک در سال های اخیر آن را زیاد دیده اید و شنیده اید. هم زمان با بسیاری از مسئولان که همیشه از مصرف بی رویه مشترکان و محدودیت منابع آبی می گویند، رسانه ها نیز همیشه تیتربهایی از بی آبی کار می کنند و به همین دلیل، شاید دیگر هیچ کس در ایران و به ویژه در خراسان رضوی نباشد که به اهمیت این حوزه و البته چالش های آبی بی توجهی کند. با این حال، لایه لای همه خبرهای بد و تلخ و نگران کننده ای که از بحران آب و خشک سالی در سال های اخیر گفته شده، ذکر جزئیاتی از زیرساخت های این حوزه و پیشرفت های آن در ۴۶ سال اخیر خالی از لطف نیست؛ ناگفته هایی که کمتر به آن ها پرداخته شده است.

مایه حیات، در دسترس مردم مشهد

آب سالم، شاه کلید صیانت از سلامتی عمومی، رونق کشاورزی و حتی توسعه اقتصادی و سیاسی است و اگر بدانیم که جمعیت مشهد الرضا^ع در سال ۱۳۵۵ حدود ۶۰۰ هزار نفر بوده و طبق آخرین سرشماری نفوس و مسکن به بیش از ۳ میلیون نفر افزایش یافته است، برایمان مسلّم می شود که از زمان پیروزی انقلاب تاکنون، تأمین آب سالم برای اهالی شهرستان یکی از عوامل اصلی این افزایش جمعیت بوده است. البته این فقط یک فرضیه نیست و در مقایسه با دویست کیلومتر خط لوله انتقال آب شرب در خراسان پیش از انقلاب، ایجاد ۶ هزار و ۱۷۰ کیلومتر خط لوله انتقال آب شرب فقط در شهرستان مشهد پس از انقلاب نشان می دهد که توجه ویژه ای به این بخش شده است.

حسین اسماعیلیان، مدیرعامل آب و فاضلاب شهرستان مشهد، در گفت و گو با شهرآرا با اشاره به گوشه ای از این تلاش ها در ۴۶ سال اخیر تصریح می کند: به طور کلی، پروژه های آب رسانی در سه فاز مدیریت تأمین، مدیریت توزیع و مدیریت مصرف اجرا می شود. مدیریت تأمین یعنی شناسایی منابع آبی طبیعی اعم از سطحی و زیرسطحی یا احداث سد برای ایجاد منابع آبی جدید. مدیریت توزیع نیز به معنی ایجاد شبکه انتقال آب است و منظور از مدیریت مصرف، سیاست هایی است که هم برای عیب یابی و کشف نشت از شبکه انجام می شود و هم آموزش هایی که مشترک را به صرفه جویی و مصرف بهینه ترغیب می کند.

او بیان می کند: حالا در بخش بیان دستاوردها، درحقیقت کار ما دشوار است؛ چون از سال ۱۳۶۹ که شرکت آبفای مشهد به شکل امروزی خود تشکیل شد، به قدری در این سال ها اقدام اساسی و جهادی در حوزه آب رسانی انجام شده که بیان چکیده آن ها خیلی سخت است، اما در هر حال، به نظر من اعداد خودشان باید حرف بزنند، روایت کنند و شهادت بدهند. شما ببینید، مثلاً در سال ۱۳۵۷ تعداد کل مشترکان آب منطقه خراسان بزرگ حدود ۲۸۰ هزار مشترک بود؛ اما الان ما فقط در مشهد خودمان، بیش از یک میلیون و ۶۵۰ هزار مشترک آب شرب داریم. در بخش روستایی هم از حدود سیصد روستای شهرستان مشهد، الان ما ۲۹۰ روستا را به شبکه آب رسانی متصل کرده ایم و فقط ۴ درصد از روستاها ایمان هنوز از آب تا نکر می تغذیه می شوند.

بر اساس اطلاعات و آمار وار قومی که به دست آوردیم، پس از پیروزی انقلاب اسلامی روند پیشرفت طرح های آب رسانی و توسعه زیرساخت های آب در شهرستان مشهد به معنای واقعی کلمه دچار یک انقلاب و دگرگونی شده و در مسیر جهشی شاهد رشد تعداد مشترکان برخوردار از نعمت آب در بخش های مختلف روستایی و شهری هستیم. در شهری که محدوده های منفصل شهری و بهینه های پیرامونی در بخش های مختلف همواره برایش در دسر ساز و مشکل آفرین بوده اند، طرح های آب رسانی همیشه حداکثر سهم و بهره را از اعتبارات عمرانی داشته اند و از شبکه آکو برای سامان دهی فاضلاب و تصفیه خانه بهره برای تولید آب خاکستری گرفته تا لوله کشی آب آشامیدنی و سیستم آبیاری فضای سبز شهری، همواره مورد توجه بوده اند.